28/01/2023

Οσίου Εφραίμ του Σύρου: Να συναναστρέφονται μεταξύ τους οι αδελφοί με ομόνοια και αγάπη

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Οι αδελφοί πρέπει να ζουν μεταξύ τους με πολλή αγάπη· είτε προσεύχονται, είτε διαβάζουν τις Γραφές, είτε κάνουν κάτι άλλο, πρέπει να έχουν μεταξύ τους το θεμέλιο της αγάπης· και έτσι μπορεί να πραγματοποιηθεί το θέλημα του Κυρίου σ' εκείνες τις προαιρέσεις.

Και αυτοί που εργάζονται, και αυτοί που προσεύχονται, και αυτοί που διαβάζουν, μπορούν όλοι, ζώντας μεταξύ τους με απλότητα και ακεραιότητα, να ωφεληθούν.

Διότι τι έχει γραφεί; «Ας γίνει το θελημά σου, όπως στον ουρανό, έτσι και στη γη» ώστε με όποιο τρόπο οι Άγγελοι, ζώντας μεταξύ τους με πολλή ομόνοια και αγάπη, συναναστρέφονται με ειρήνη, και δεν υπάρχει εκεί έπαρση ή φθόνος ή φιλονικία, αλλά μεταξύ τους υπάρχει αγάπη και καθαρότητα, έτσι πρέπει και οι αδελφοί να συναναστρέφονται μεταξύ τους· διότι συμβαίνει κάποιοι αδελφοί να είναι τριάντα· δεν μπορούν να ασχολούνται με το ίδιο έργο όλη τη μέρα και τη νύχτα, αλλά κάποιοι απ' αυτούς αφιερώνουν έξι ώρες στην προσευχή, και θέλουν να διαβάσουν·

άλλοι απ’ αυτούς υπηρετούν τους αδελφούς με προθυμία· άλλοι απ’ αυτούς κάνουν κάποιο άλλο έργο.

Πρέπει λοιπόν, αν κάνουν κάτι οι αδελφοί, να συναναστρέφονται μεταξύ τους με αγάπη και χαρά. Και εκείνος που εργάζεται, έτσι ας πει για κείνον που προσεύχεται, ότι «ο αδελφός μου δε θα κάνει αποκλειστικό κτήμα του το θησαυρό, αλλά είναι συμμέτοχος, και έχω
και εγώ» και εκείνος που προσεύχεται ας πει για κείνον που διαβάζει «ό,τι εκείνος ωφελείται από την ανάγνωση, προχωρεί για δικό μου όφελος»· και εκείνος που εργάζεται έτσι ας πει, ότι «το διακόνημα που κάνω είναι κοινή ωφέλεια· διότι όπως τα μέλη του σώματος, αν και είναι πολλά, αποτελούν ένα σώμα, και βοηθούνται μεταξύ τους, αν και κάνει το καθένα ιδιαίτερη εργασία, όμως το μάτι βλέπει για όλο το σώμα, και το χέρι εργάζεται για όλα τα μέλη, και το πόδι βαδίζει περιφέροντας όλα τα μέλη, και συμπάσχουν μεταξύ τους».

Έτσι και οι αδελφοί είναι μεταξύ τους μέλη, και ούτε εκείνος που προσεύχεται κατακρίνει εκείνον που εργάζεται, διότι δεν προσεύχεται, ούτε εκείνος που εργάζεται κατακρίνει εκείνον που προσεύχεται, διότι εκείνος μένει αργός, και εγώ εργάζομαι, ούτε εκείνος που
υπηρετεί τους αδελφούς κατακρίνει τον άλλο, αλλά ο καθένας ό,τι κάνει, εκείνος δηλαδή που διαβάζει δεν κατακρίνει εκείνον που προσεύχεται, για να είναι σε αγάπη και χαρά, σκεφτόμενος αυτό, ότι δηλαδή προσεύχεται και γι’ αυτόν.

Εκείνος πάλι που προσεύχεται ας πει για κείνον που εργάζεται αυτό, ότι δηλαδή αυτό που κάνει, το κάνει για την κοινή ωφέλεια. Και έτσι μπορούν με πολλή ομοφωνία, μέσα στο σύνδεσμο της αγάπης και της ειρήνης, να στηρίζουν ο ένας τον άλλο, και να συναναστρέφονται μεταξύ τους με ακεραιότητα, και έτσι πραγματοποιείται το θέλημα του Κυρίου.

Το βασικότερο μάλιστα από όλα είναι φανερό ότι είναι η επιμονή στην προσευχή, όμως ένα ας ζητούμε, να έχει δηλαδή κάποιος στο νου του το θησαυρό της ψυχής του και τη ζωή, η οποία είναι ο Χριστός, είτε εργάζεται, είτε προσεύχεται, είτε διαβάζει· ώστε να έχει εκείνο το απόχτημα του πνεύματος, που δεν περνά και φεύγει.

Είναι όμως κάποιοι που λένε αυτό, ότι δηλαδή ο Θεός ζητά από τον άνθρωπο μόνο φανερούς καρπούς, ενώ τα κρυφά τα φανερώνει ο Θεός. Όμως δεν είναι έτσι τα πράγματα, αλλά όπως κάποιος ασφαλίζεται για τον έξω άνθρωπο, έτσι πρέπει να κάνει αγώνα και πόλεμο και στους λογισμούς· διότι ο Θεός ζητά από σένα να οργισθείς με τον εαυτό σου, και να κάνεις μάχη ενάντια στο νου σου, και ούτε να συμφωνήσεις, ούτε να νιώσεις ηδονή από τους λογισμούς της κακίας.

Λοιπόν το να ξεριζώσεις την αμαρτία και το κακό, που συνυπάρχει, και να μάχεσαι με τον αντίπαλο, είναι έργο του Θεού· διότι, αν εσύ μπορούσες να το κάνεις αυτό, τι χρειαζόταν λοιπόν ο ερχομός του Κυρίου; Διότι, όπως δεν μπορούν να δουν τα μάτια χωρίς φως, ή δεν μπορούμε να μιλούμε χωρίς γλώσσα, ή να ακούμε χωρίς αυτιά ή να περπατούμε χωρίς πόδια, ή να εργαζόμαστε χωρίς χέρια, έτσι δεν μπορεί κάποιος να σωθεί χωρίς τον Κύριο Ιησού, ή να μπει στη βασιλεία των ουρανών.

(απόσπασμα)

Από το βιβλίο «Οσίου Εφραίμ, Έργα, τόμος ε', των εκδόσεων το Περιβόλι της Παναγίας. Κείμενο, μετάφραση, σχόλια του φιλολόγου Κωνσταντίνου Γ. Φραντζολά.

(Πηγή: pemptousia.gr)